

Tres poemes

per Joan Salvat-Papasseit

AMADA, AMADA

Com te veig
sense veure't ni tenir-te al davant!

Ara mateix,
m'apar com si corressis.

Vers la meva cabana d'illusions.

Amada,
vas lleugera de roba.

I, en corrent,
tos pits saltironegen en son si.

Aprés bojament rius,
—en adonar-te'n—,
talment com una nena enjogassada.

A prop de la cabana has arribat,
amada.

I dolçament m'esguardes.

Per què acotes el cap, avergonyida?

Amada,
jo ara et vull fecundar:

Perquè un infant alletis
—que sigui com un déu.

I els homes beneeixin
els teus sins

i el teu córrer.

CANÇÓ DE L'AMOR EFÍMERA

A l'Enric Casanovas

O bella inoneguda passatgera del tram
qui tens un posat rosa i un esguard ple de sol;
qui mostres una sina cobertora del dol
i et vesteixes, discreta, la bruseta d'estam.

O bella inoneguda qui ets menuda i audaç
i que sense companya t'arrisques a la platja;
i no tems l'escomesa del fillol qui s'assatja
al domeney de les ones, i te'n prega el teu braç

O bella inoneguda qui en sentir la malícia
de les ullades frèvoles, tota t'has commogut...
tancades les oïdes a mots que el vent s'ha endut,
bo i sospirant potser pel goig d'una carícia.

O bella inoneguda, del tram t'he vist baixar;
—i avui t'he somniada, i et somniaré demà—.

J. M.

CANÇÓ FUTURA

Guerra la guerra, fem-nos soldats: serà la terra pels catalans. Gent de Castella, deixeu-nos pas! — Feu-vos enrera la host vilana. La mar és nostra! la branca ufana quan l'estol passa. La malvestat s'és feta eixorca si som triomfants: serà la terra pels catalans. — Duem estrella i penó bar rat, guerra la guerra! L'ardit es bat per una engruna dolça de pau: si perd l'engruna vol llibertat. Serà la terra pels catalans. — Gent castellana, l'allau no us val!

Aquests *Tres poemes*, que no afegeixen cap aspecte nou a l'obra de Joan Salvat-Papasseit, però que la complementen saborosament, no figuren a les *Poesies* (1962) completes publicades per Edicions Ariel. Havien aparegut per primera vegada a «Un enemic del poble» (Barcelona), núm. 10 (1918), p. 2; «El Dia» (Terrassa), núm. 543 (21 febrer 1920), p. 6; «Proa» (Barcelona), núm. bis (1921), p. 1, i transcrit en forma de poema a «Som» (París), núm. 3 (1925) i a «Ressorgiment» (Buenos Aires), núm. 106 (1925). [Ja en premsa els poemes, ha aparegut l'article *Salvat-Papasseit, lluitador. Contra les injustícies socials i contra l'ocupació de Catalunya*, «Xaloc», núm. 74 (novembre-desembre 1974), ps. 92-95, de Joaquim Ventalló, on aquest publica amb alguna lleugera variant la *Cançó de l'amor efímera* i la transcripció en vers que, de la *Cançó futura*, donà la revista «Som»].

J. M.